

عنوان مقاله:

شناسایی قابلیت های موجود در بافت شاهچراغ شیراز با رویکرد بازآفرینی پایدار

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

احسان فردرو - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه هنر اسلامی تبریز

لیلا مدقالجی - دانشیار و عضو هیئت علمی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

بی توجهی به بافت تاریخی و با ارزش شهرها باعث از بین رفتن تدریجی ساختار یکپارچه بافت و انسجام محلات شهری و در نتیجه هویت تاریخی شهر می شود. شهر شیراز با توجه به پیشینه تاریخی بلند مدت، دارای محله های تاریخی بسیاری است. یکی از این محله ها، شاهچراغ می باشد که حول حرم شاهچراغ قرار گرفته است و بدلیل قدمت بافت دارای خانه ها و بناهای ارزشمند از نظر تاریخی است که به دلیل بی توجهی به بافت و توسعه حرم در معرض تخریب قرار دارد. هدف از این پژوهش شناسایی قابلیت های موجود در بافت تاریخی شاهچراغ شیراز در راستای بازآفرینی پایدار می باشد. نوع تحقیق از حیث هدف، باتوجه به مشکلات موجود و تلاش برای بهبود وضعیت از نوع کاربردی و از نظر ماهیت از نوع کیفی میباشد. ابزار گردآوری اطلاعات، کتابخانه ای و میدانی است. نتایج این تحقیق قابلیت های بافت تاریخی شاهچراغ شیراز را در ابعاد کالبدی، اقتصادی، اجتماعی و عملکردی در قالب چارچوب مفهومی ارائه می کند؛ بهره گیری از این چارچوب در راستای بازآفرینی پایدار بافت، نگاه کل نگر و توجه همزمان به بافت تاریخی شاهچراغ شیراز را در پی خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی، بازآفرینی پایدار، بافت تاریخی شیراز، محله شاهچراغ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1960148>

